

Praha 16 má druhý nejlepší web

Dokončení z titulní strany

A v čem je hlavní síla webu Prahy 16? V tzv. „přístupnosti“, která zahrnuje celkem 20 otázek. Zjednodušeně řečeno se jedná o „přátelstko“ internetových stránek – struktura a délka stránky, použitá grafika, aktualizace, navigační lišta, vyhledávací nástroj, informace rozčleněné pro různé skupiny návštěvníků (občané, firmy, jiné veřejné instituce).

Cílem radotínských stránek je předávat občanům rychle a spolehlivě ty nejdůležitější informace nejen z úřadu, ale i o dění v celé městské části. Aktualizace probíhá několikrát denně, snahou je rovněž maximální přehlednost stránek, tedy aby se k informaci dostal nejen ten, kdo s internetem pracuje na profesionální úrovni, ale také třeba senioři, pro které je tento komunikační nástroj novinkou.

Pro Prahu 16 jde v krátké době o další úspěch ve srovnávání webových stránek. V tradiční soutěži Zlatý erb se v pražském kole opakovaně umísťuje na páté příčce. Toto hodnocení je ale v větší části subjektivním pohledem porotců, zatímco metodika E-Governance Institute je striktně objektivní.

Ing. Pavel Jirásek

Berme to s nadhledem

Dokončení z titulní strany

hadem – kolejemi muzea Solvayovy lomy. Ostrý náklon doleva, při kterém se tají dech, a už míříme přímo na Radotín. Přelétáváme lomy, Velká

foto: Jirásek

Mezi Vltavou a Berouňkou

Amerika září všemi barvami, bílá věvodí Čerince, stále těženému ložisku. Blížíme se k Třebotovu: „Lochkovem prochází hranice, za níž už nesmíme, protože tam už je vzdušný prostor letiště Ruzyně. Do něj bychom mohli jen s předchozím povolením nebo zvláštními identifikačními přístroji,“ upřesňuje pan Kotrba a ukazuje linku namalovanou na GPS.

Po přeletu Radotína se stáčíme doprava, opět omezení Ruzyně, a sledujeme metr po metru stavbu Pražského okruhu. Zatímco po Lahovicích se již pokládá konečný povrch a staví modré protihlukové stěny a úsek do Jesenice působí podobným dojmem, že zbývá pár dnů do otevření, poslední

část k dálnici D1 zatím shora vypadá ve vysokém stupni rozpracování. Tam i nazpět se hlásíme letišti Točná, povinné to je ve vzdálenosti 3 míle, ale odpověď nečekáme. Letiště má nového majitele a ten širokou rodinu sportovních letců nepodporuje.

Celý let mi vrtá v hlavě otázka, kde má to letadélko nějaký radar, kde sleduje další okřídlené stroje. „Vizuální kontakt,“ dozvídám se a začíná mi docházet, že ultralight je náročná „disciplína“, když i za ostrého slunce či deště je hlavním bezpečnostním prvkem zrak pilota. Pak rozumím tomu, že zdravotní prohlídka „leteckým“ doktorem je ostrá,

každoroční a u vzduchoplavců nad 65 let povinná dokonce dvakrát ročně. Břežanské údolí ústí do Vltavy a nám se otevírá pohled na obří zářez do země – kamenolom – využívaný vpravo malebnou Zbraslaví, jejím zámek a kostely. Ale to už nad údolní nivou spěcháme k Radotínu, zde sestoupíme do výšky pouhých 100 metrů nad zemí a fotoaparát nemá oddechu.

Pak to vezmeme proti toku Berouňky, přelétáváme golfové hřiště, tenisové kurty i spoustu modrých teček – bazény rodinných domů. Čestmír Kotrba stále sleduje nebe kolem i zem pod námi, jak jsem pochopil až po letu, i spolehlivý stroj může selhat, a proto tolik nelétá nad lesy, vždy kontroluje

louky a pole, prostě všechna místa, kde by se dalo nouzově přistát.

„Koukni, támhle je modrý dobríchovický most,“ a čumák stroje zamíří ostře k zemi. Most vidím, ale můj žaludek je z náhlého přetížení trochu rozpačitý. To už nás ale čeká poslední vrchol – hrad Karlštejn. Majestátní jako vždy, shora současně vyniká jeho důmyslné zasazení do terénu a na povrch vyploouvají pravděpodobně myšlenky jeho stvořitele.

Ale pozor, blíží se letiště: ještě poslední přelet Ameriky a Mexika, bývá rá raketová základna, ostře doleva nad Kozolupy, poslední metry... A nic! Čekal jsem tvrdý dopad, místo toho nebylo přistání téměř cítit. „Praštit s tím na dráhu, to můžou jen dopravní letadla, tohle by tvrdé přistání nemuselo vydržet,“ směje se pilot a stroj pomalu zajíždí k domovskému hangáru.

Ing. Pavel Jirásek

Další snímky z letu naleznete například na www.praha16.eu (sekce Městská část - Fotogalerie).

Let ve zkratce

Start, přistání: letiště Bubovice
Doba letu: 42 minut
Průměrná výška: cca 2000 stop n. m. (625 m n. m.)
Nejvyšší bod: Jesenice u Prahy
Vizuální kontakt: pouze policejní helikoptéra
Letadlo
3Xtrim-Navigator
2místný ultralight
Vyrobeno: 2006, Polsko
Maximální vzletová hmotnost: 450 kg
Dolet: až 700 km (7 hodin)

Bezpečná šestnáctka

Dokončení z titulní strany

z pohledu pocitu bezpečnosti, tedy od občanů Prahy.

Průzkum je prováděn již od roku 1997 v různých dlouhých časových periodách. Oblasti, které jsou podchyceny, se dají shrnout společným jmenovatelem „přítomnost kriminálních jevů“ v Praze a jejich dopad na obyvatele. V roce 2009 byl osloven zatím rekordní počet respondentů, 3600 osob, v každém správním obvodu 150. Objektivita šetření je rovněž zajišťována i vyjádřeními cizinců (osloveno 300).

Pořadí sestavené za rok 2009 je Praha 6 – Praha 16 – Praha 10 a 15. Praha 16 si výrazně polepšila oproti roku 2007, kdy byla vyhodnocena jako osmá, v dřívějších průzkumech nebyl náš správní obvod hodnocen.

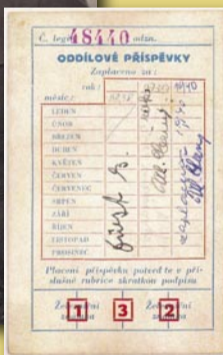
Z hlediska bezpečnosti a veřejného pořádku se v současné době nejvíce Pražanů cítí ohroženo drogami, pouliční kriminalitou, kriminalitou v MHD a pouliční prostitucí. Podle druhů zločinnosti pak mají obyvatelé největší obavy z kapesních a bytových krádeží a kriminality spojené s vozidly (vykrádání, krádeže).

Dagmar Součková Mikolášková, -pj-

Zbraslavský skauting

Ve Zbraslavi vznikla v roce 1936 junácká hlídka několika chlapců. Fungovala pod Štěchovickým oddílem, jehož vedoucí, bratr Karel Borovička, majitel kominické firmy a okresní skautský zpravodaj, stál u zrodu oddílů v Jilově u Prahy, ve Skechovicích, ve Vraném nad Vltavou, v Sedlčanech, ve Štěchovicích - i na Zbraslavi

Po zákazu skautingu vydaném nacisty v roce 1940 vznikl na Zbraslavi sportovní atletický klub Oragan (na fotografii je jeho volejbalová šestka), pod nějž se schovala skautská činnost tajně a v omezené míře vyvíjená mimo dohled oficiální moci i místní mládeže organizované v nacistickém „Kuratoriu“

Na Husových oslavách v červnu 1945 vedl Oragan Bohumil Vajvoda, který byl po únoru 1948 uvězněn za pokus o překročení hranic

Tábor v roce 1946 se konal u Pyšel, jeho se pivovarským nákladákem k "nějakému poli, odkud se všechny věci přenášely až na tábořiště“

O rok později, v roce 1947, se stany vrátily k potoku Mastník u Psaných skal, kde skauti tábořili už v létě roku 1938

První tábor po obnovení činnosti v roce 1990. Už 27. ledna toho roku udělila Okresní rada junáka Praha západ středisku Zbraslav právní subjektivitu a 4. dubna se uskutečnila první schůzka

V době obnovení činnosti Oraganu v letech 1968-70 byl opět vůdcem střediska Bohumil Vajvoda, snímek prvního oddílu je z tábora ve Vlčích skalách v roce 1970

Nejstarším písemným dokladem existence zbraslavského skautingu, který se zachoval, je legitimace, dokládající, že bratr Emanuel Prchal byl skautem I. oddílu v Zbraslavi a oddílové příspěvky platil od dubna 1938

Od 18. dubna do 8. května probíhala ve Sluneční klubovně v Žabovřeské 1227 obsáhlá výstava věnovaná posledním 20 letům - od chvíle obnovení činnosti Oraganu

Výroční foto Oraganu pořízené k 20. výročí znovobjevené činnosti

-kd-, fotografie poskytl Karel Pašek (Oragan Zbraslav)